

**PARRÒQUIES DE
SANT JOSEP, SANT PAU
I PALOL D'ONYAR -VILA-ROJA
18 DE SETEMBRE DE 2022
DIUMENGE XXV
DE DURANT L'ANY
Any 70. suplement núm. 4.099**

**DURANT LA SETMANA DEL 19 AL 25 DE
SETEMBRE, PREGAREM A SANT JOSEP:**

Dilluns, 19: A.A.C; Josep Ferrer Tharrats; Carme Arxer Anglada. **Dimarts, 20:** a sant Josep. **Dimecres, 21:** Intenció particular. **Dijous, 22:** Segunda Méndez, Josep M. Cànovas; Mercè Anglada; Anna Alsina **Divendres, 23:** en acció de gràcies. **Dissabte, 24:** Mercè Geis; Mercè Reixach Costa; Mercè Anglada **Diumenge, 25:** Carme Gubau Xargay; dif. fam. Quintanas; Miquel Bataller.

**DURANT LA SETMANA DEL 19 AL 25 DE
SETEMBRE, PREGAREM A SANT PAU:**

Dissabte 24: Intenció particular.
Diumenge, 25: Segunda Méndez Pérez.

Per les obres de la parròquia de sant Josep, del primer cap de setmana de setembre de 2022 es van recaptar **1.137,29€**. Moltes gràcies. Agraïrem donatius per aquesta finalitat

Pregària per les nostres diferències

**A vós, el Déu diferent, Déu tot-Altre.
Us donem gràcies
per les nostres diferències.**

Vós les heu creades per a la nostra joia:
homes i dones, de pells,
de cultures, de religions, de sabers,
de condicions i de conviccions
segons els colors múltiples i canviants,
fetes per a la descoberta i l'admiració.

**A vós, el Déu diferent, Déu tot-Altre.
Us demanem perdó
per les nostres diferències.**

Quan més enllà de les nostres dissensions
esdevenen intolerants,
rancunioses i guerrerres,
exclusives, feridores i mortals.
Quan des de la grisor dels nostres guetos
es drecen com muralles.

**A vós, el Déu diferent, Déu tot-Altre.
Us preguem per les nostres diferències.**

Doneu-nos força per resistir
qui vol anivellar-les.
Inspireu-nos paraules i gestos
per aquells que se n'espanten.
Obriu els nostres cors
i les nostres intel·ligències
a les seves bel·leses.
Feu-nos la gràcia de descobrir-hi
la nostra unitat.

De "Quelqu'un parmi nous"

PRADO. EIV. 79

Es volen casar...

En **Josep Maria Cufí Duran**, amb la
Judith Martínez Cortes, ambdós
de la parròquia de Josep.

En **Ricard Campeny Merino**, amb
la **Roser Juny Canals**, ambdós de
la parròquia de sant Josep.

L' **Alejandro Closa Hernández**, de
Barcelona, amb la **Mónica Sellés
Capellas**, d'aquesta parròquia de
sant Josep.

L' **Eman Tanveer** amb la **Martha
Alicia Merino Ferman**, ambdós de
la parròquia de sant Josep.

Administradors de dons...

L'essencial de la fe cristina és tenir Déu present en la nostra vida, això ho sabem prou bé; una altra cosa es viure sempre i en tot lloc d'aquesta presència! I els cristians estem cridats -ni més ni menys- a ser bons i fidels administradors dels dons de la fe que hem rebut de Déu. Som simplement seguidors de Jesús – que amb la nostra vida- mirem de fer realitat el que ell ens va ensenyar en l'evangeli; ni amos ni senyors; només servidors i administradors de l'amor de Déu a aquesta humanitat. Només aquest amor a Déu i als altres és el que salva, dona vida i ens fa ser persones d'autenticitat.

Però amb això no n'hi ha prou. Ens cal **“fer neteja a la pols de la història que al llarg del segle s'ha acumulat en l'Església”**, com deia el papa sant Joan XXIII, per fer més viu, comprensible i actuant el missatge de Jesús, en aquest nostre temps i en aquesta nostra societat.

El papa Francesc concretament ens diu que **“no es tracta de custodiar cendres, si no de revifar el foc que ells van encendre (...) som fills d'una història que hem de custodiar, artesans d'una història que hem de construir.”** (viatge al Canadà, 26 de juliol de 2022). Les nostres Esglésies no han de ser “museus d'història i art” per contemplar la fe, sinó llocs de trobada, de vida i realització personal, amb Déu i els altres! Les paraules, els gestos i els sentiments han de poder ser font d'expressió d'una fe, en un temps i en un espai.

Tota experiència de fe s'arrela en una cultura, en un temps, en una tradició concreta, és la inculturació de la fe – tant necessària ahir com avui en la transmissió de la fe!-; però això sovint marca el tarannà d'aquesta expressió de fe, i fins i tot a voltes la fa difícil trobar el seu significat autèntic enmig de tanta tradició, cultura i folklore que hi ha! Venim d'una història i d'una cultura concreta: la d'occident jueu-greco-llatí, – no hi podem pas renunciar!- però caldrà actualitzar el seu significat en el present per fer-lo comprensible i assimilable a les noves generacions – les qual molts elements culturals i d'expressió d'aquesta fe del passat els resulten certament incomprensibles a la sensibilitat i a la societat actual- per poder fer una inculturació de la fe al moment de la cultura actual, i que sigui garant de continuïtat i de futur.

No és fàcil aquesta tasca. No hi ha receptes pre-establertes, ni fórmules màgiques! Però com a bons administradors d'aquests dons de l'evangeli de Jesús hem de poder trobar el llenguatge, la comunicació i l'expressió adient per mostrar tot aquest amor de Déu a la humanitat en aquest nostre temps. Per adaptar el relat a la cultura present, amb reflexió i imaginació -com altres cristians van fer al seu moment-, per tal que el Déu de Jesús pugui ser més conegut i estimat. Aquesta és la tasca de l'administrador, i aquesta és la tasca que ens toca a cadascú de nosaltres.

Jordi Reixach i Masachs
Girona, 18 de setembre de 2022.